

وقایع افغانستان از 2001 تا 2014 میلادی

(بخش 32)

ارباب نوکر را افشا میکند

یکی از نشریه های ارتش انگلستان افشا نمود که " پاکستان بطور غیر مستقیم تروریسم را حمایت کرده است ". و بی بی سی از نشریه مذکور نقل قول نموده گفت که " پاکستان بطور غیر مستقیم از طریق آی اس آی، تروریسم و افراتیت را در لندن، یعنی بم گزاری ها در شبکه ی ترانسپورت لندن یا افغانستان یا عراق پشتیبانی مینموده است ... بریتانیا باید مشرف را وادار به استعفا نماید تا انتخابات آزاد را بپذیرد، اردو را از عرصه ی ملکی بیرون ببرد و سرویس استخبارات آی اس آی را منحل سازد" (104)

گفته شد که گزارش مذکور توسط یک مامور ارشد نظامی بریتانیا که با استخبارات خارجی آن کشور پیوند نزدیک دارد، بحیث قسمتی از ماموریت حقیقت یابی در پاکستان در ماه جون نوشته شده است .

تذکراین نکته را نیز ضروری میدانم که " نواز شریف " سابق صدراعظم پاکستان و رهبر حزب مسلم لیگ طی یک مصاحبه تلویزیونی با برنامه تلویزیون " دنیا " با صراحة اعلام نمود که " پاکستان باید از مداخلات خود در امور افغانستان خود داری کند... پاکستان این تصورش را که میتواند بر افغانستان کنترول داشته باشد، باید متوقف کند... سیاست های گذشته کشورش در این زمینه با شکست مواجه شد." (105) وی این اظهارات را در حالی بعمل آورد که خودش در سالهای قبل تا توانست بصورت شیادانه یی از طریق " تنظیم " های اسلامی - جهادی افغانستان و شبکه استخبارات نظامی آن کشور، در امور حیات ملی افغانها دست

در ازی بیشتر مانه نمود. در عین حال، نواز شریف در همان شب و روزی این حقایق تلخ را اظهار نمود که هنوز کرسی زعامت پاکستان را احرازنگرده بود.

ریچارد هولبروک نماینده خاص سفید در امور افغانستان و پاکستان که بروفق وظیفه بی که داشت، بررسی های عمیق و دقیقی پیرامون ارتباطات مقام های نظامی پاکستان با تروریسم انجام داده بود، قبل از مرگ ناگهانی اش با صراحت گفته بود که "شبکه‌ی حقانی وابسته به القاعده، از مخفیگاه‌های امن خود در پاکستان، پیوسته حملاتی را علیه نیرو‌های ائتلاف و امریکایی در افغانستان انجام میدهد". هولبروک معتقد شده بود که دستگاه اطلاعاتی پاکستان با شورای کویته وجناح حقانی در روزیروستان جنوبی ارتباط نزدیک دارد. حتا آقای "کامرون" وزیر امور خارجه انگلستان، علی رغم آنکه حکومت متبعش از سالها بدینسو روابط بسیار حسن و همکاریهای همه جانبی مخفی وعلنی با حکومت پاکستان دارد، طی سفری به هندوستان اظهار داشت که "ما به هیچ وجه نمیتوانیم این موضوع را تحمل کنیم که پاکستان دو رو به نظر برسد و بتواند به صدور تروریسم چه به هند یا افغانستان یا نقاط دیگر جهان کمک کند."

تنی چند از طالبان دستگیر شده در کابل، با خبرنگار شبکه بی سی گفت و گویی داشته و چنین اظهار نمودند: "... توسط نفرات طالبان در خاک پاکستان آموزش عملیات انتحاری دیده بودند، در حالیکه ماموران اداره اطلاعات ارش پاکستان براین آموزش ناظرت داشتند... پس از گذراندن یک دوره آموزشی پانزده روزه، همراه با دو نفر دیگر در اتومبیل راهی افغانستان شدند، در حالیکه ماموران پلیس {پاکستان} جرأت نداشتند این اتومبیل را که به وضوح به آی. اس. آی تعلق داشت متوقف و بازرسی کنند و به ما گفته شد که جلیقه انتحاری را بعداً دریافت خواهیم کرد..." (106)

کارلوتاگال "خبرنگار مشهور نیویارک تایمز" که مدت دوازده سال میان افغانستان و پاکستان در رفت و آمد بوده و گزارش تهیه نموده است، طی یکی از نوشته های تحقیقاتی اش مینویسد: "... در دسامبر 2006، من به کویته پرواز و با چند تن از خبرنگاران پاکستانی و یک عکاس دیدار کردم. ما باهم، خانواده هایی را دیدیم که با اندوه انتحاری فرزندانشان در افغانستان دست و پنجه

نرم میکردند... همه از ترسِ اعضای آی. اس. آی، سازمانِ اصلی اطلاعاتی پاکستان، نمیتوانستند بگویند که چگونه فرزندان شان کشته شدند و کی آنها را به خدمت گرفته بود؟ "

"کارلوتاگال" درجای دیگری ازنوشه اش، آنگاه که میخواهد به یکی ازمدارسِ مذهبی اسرارآمیزِ پاکستان سری بزند، چنین میگوید : "در داخل، ورودی کوچک و درهم برهم یکی از این مدارس به نام جامعه اسلامیه، ساختمان سه طبقه خشت و کانکریتی حیاط را احاطه کرده است و صنف‌های درس آن، گنجایش دوصد و هشتاد دانش آموز را دارد. دست کم سه نفر از بمب‌گذارانِ انتحاری را که ما رده یابی کرده بودیم در اینجا دانش آموز بودند و از احتمال شمار دیگر نیز گزارش شده بود. چهره‌های ارشد احزاب مذهبی پاکستان و مقام‌های ایالتی از بازدید کننده گان مکرر این مدرسه بودند و اعضای طلابان اغلب تحت پوششِ تاریکی در کاروانِ موتمر های سیف به اینجا می‌آمدند..."

"مايك مولن" رئیس ستاد مشترک ارتش امریکا، در اوایل ماه آگوست 2011 م ضمن یک مسافرت به افغانستان و پاکستان، اظهار نمود که: "مناطق مرزی افغانستان و پاکستان هنوز هم خطرناکترین منطقه دنیا و کانون تروریسم است . . . با وجود مرگ اسامه بن لادن رهبر پیشین گروه القاعده، اعضای این گروه در حال نقشه‌کشی برای عملیات در بیرون از منطقه هستند." این جنرال امریکایی علاوه نمود که: " عدم مبارزة پاکستانی‌ها علیه تروریست‌هایی مانند گروه شورشی موسوم به شبکه حقانی، میتواند بر بهبود روابط میان واشنگتن و اسلام‌آباد اثر بگذارد."

روزنامه "گلوب ان میل" چاپ کانادا نیز بتاریخ دوم ماه آگوست 2008 از قول "شری رحمن" یکی از وزرای پاکستانی نوشت که: "شاید هنوز اجنت‌هایی درآی. اس. آی وجود داشته باشند که تعلقاتی به طالبان دارند. آنها شاید اقدامات خودسرانه مطابق به میل خود شان و مغایر منافع و پالیسی‌های حکومت پاکستان انجام میدهند..."

"گلوب ان میل" همچنان نوشت که: "آقای ستيفن کپس" معاون مدیرسی آی. ای در ماه جولای 2008 م سفری به پاکستان داشت و اسناد مؤثث را با خود حمل میکرد که نقش آی. اس. آی یا سازمان اطلاعات نظامی پاکستان در حمایت از طالبان را به اثبات میرساند. بویژه، وی برای اشفاق کیانی فرمانده نیروهای مشترک آن کشور ثابت نمود که آی. اس. آی همکاری با گروه تروریستی ملاحقانی را ادامه

میدهد... ملاحقانی همچنان به انتقام گیری، غارت و ویرانگری اش در داخل افغانستان ادامه میدهد، برای حکومت پاکستان ممکن نیست حمایتش از او را دریغ نماید."

در گزارش منتشره در روزنامه " گلوب ان میل " آمده بود که : " آی.اس.آی طی سه دهه اخیر، گروه های بنیاد گرای اسلامی را در خارج و داخل کشور در راه انجام دادن کار های ناروا، بخصوص علیه افغانستان و هند بسیار استعمال نموده است ."

چنانکه در قبال چنین اعتراض های جانب امریکا بود که مقام های پاکستانی، به تعداد یکصد تن از مردمیان نظامی امریکا را از خاک آن کشور اخراج نمود و از صدور ویزه برای یکتعداد از کارمندان (سی.آی.ای) اجتناب نمودند. پس از این واکنش پاکستانیها، کاخ سفید اعلام نمود که از پرداخت وجه هشتصد میلیون دالر که بخشی از مساعدتهای مالی امریکا برای پاکستان میباشد، خود داری نموده است. بالمقابل، وزارت امور خارجه پاکستان اعلام نمود که در نظر دارد استفاده عملیاتی نیروهای امریکایی از میدان هوایی "شمسمی" در بلوچستان را به حال تعليق قرار دهدن. (بازيهای غيرريشه يى که هرازگاهی میان ارباب و نوکر صورت گرفته و ميگيرد !)

نقش رژیم و هابی عربستان سعودی در فعالیتهای تروریستی

این، تنها نبود، آنطور که قبل نیز گفته شد، مقام های انگلیسی و امریکایی اطلاعات دقیق دارند که رژیم شاهی عربستان سعودی نیز در فعالیتهای تروریست پروری و حمایت های مالی و لوژستیکی از طالبان و القاعده با پاکستان مرتبط است.

"ابوزبیده" یکی از فعالین القاعده که نزد امریکایی ها اسیر بود، افشا نمود که " وقتی اسماعیل بن لادن در سال 1998م جبهه اسلامی بین المللی جهاد را علیه یهودیان ایجاد کرد، رئیس سرویس اطلاعات عربستان سعودی (شهزاد ترکی الفیصل) با طالبان و اسماعیل بن لادن به توافق رسیدند که عربستان سعودی به آنها اطمینان میدهد که کمک های مالی و اقتصادی بیشتری به طالبان خواهد داد و در پی

تحویل بن لادن نباشد، به شرط آنکه همواره القاعده به قول خود در مورد هدایت و رهبری تروریسم، خارج از مرز های عربستان سعودی عمل کند. "

اسناد و گزارش های منابع تحقیقاتی افشا نمودند که همین ترکی الفیصل، در سال 1983م در همسویی و همکاری نزدیک با آی.اس.آی پاکستان و منظوری و همکاری سی.آی.آی، پروژه انتقال تروریستهای خارجی به خاک افغانستان را رویدست گرفت. "ابوزبیده" عنصر مهم در حادثه یازدهم سپتember در نیویارک، در جریان تحقیقات خویش گفت: "بن لادن شخصاً به او گفت که در سال 1991م در یک ملاقات با جنرال ترکی وزیر استخبارات سعودی به این موافقت رسیدند که او (جنرال ترکی الفیصل) بن لادن را اجازه میدهد که از عربستان خارج شود به شرط اینکه بن لادن به تحريك جهاد عليه سلطنت سعودی نپردازد و تازمانیکه بن لادن عليه سلطنت سعودی دست به تحريكات نزند، ترکی الفیصل از لحاظ مالی وی را مساعدت کرده و خواستار باز گشتندنش به عربستان نخواهد شد. "

وی گفته است: " ملاقات دیگری که او {ابوزبیده} حاضر بود در سال 1996م به اشتراک مشغف علی میر جنرال قوای هوایی پاکستان و بن لادن در پاکستان صورت گرفت، جانبین به موافقه رسیدند که القاعده رابطه نزدیک با آی.اس.آی برقرار کند تا از یکطرف اسلحه و تجهیزات حاصل کند و از جانب دیگر از حمایة آی.اس.آی بر خوردار شود."

"ابوزبیده" همچنان اظهار داشته است که: " در سومین ملاقاتیکه در سال 1998م در داخل افغانستان توسط عربستان سعودی به اشتراک ترکی الفیصل، نماینده آی.اس.آی، بن لادن و هیأت طالبان ترتیب یافته بود، ترکی الفیصل و عده داد که مقدار زیاد کمهاي مالي به طالبان خواهد فرستاد. "

و بالاخره، "ابوزبیده"، این همکار نزدیک بن لادن گفته است که: " حادثه یازدهم سپتember، هیچگونه تغییری در منافع ازدواج مخفی تروریسم، سعودی و پاکستان وارد نخواهد کرد..."

دکتر "لوران گینو" طی یک اثر تحقیقی خویش بنام "مستنداتی درباره طراحان و عاملان واقعی انفجار مرکز تجارت جهانی" چنین مینویسد : " حلقة درونی حاکمیت عربستان یا اصطلاحاً (دیپ سنت) حتماً در تأمین مالی تروریست های مذهبی نقش دارد"

همچنان وبسایت مشهور "ویکیلکس" بربنیاد اسناد دست داشته نوشته که : " منابع دولتی و غیر دولتی مدعی هستند که روحانیون فرقه های دیوبندی و اهل الحديث پاکستان، سالانه حدود 100 میلیون دلار از سازمان های " خیریه اسلامی" و " تبلیغی " عربستان و امارات که به شکل آشکاری مورد حمایت دولت این کشورها هستند، کمک مالی دریافت میکنند... شبکه های جهادی، از فقر شدید در مناطق مختلف پنجاب، مولتان و ... برای جذب کودکان به شبکه مدارس فرقه های دیوبندی و اهل الحديث بهره می برند. کودکان در این مدارس فلسفه جهاد را تعلیم می گیرند و نهایتاً به اردوگاه های آموزشی تروریستی در مناطق قبیله ای که به شکل فدرالی اداره میگردند، فرستاده میشوند."

فعالیتهای خرابکارانه رژیم و هابی عربستان سعودی چنان گسترش یافته است که حتاً مقام های عراقی، بخصوص پس از خروج سربازان امریکایی از آن کشور، چندین بار بگونه رسمی علیه دست اندازی های منابع استخباراتی عربستان سعودی و صدور تروریسم بداخل خاکِ عراق یاد کرده اند. ارسال تروریستها و تشدید فعالیتهای تروریستی در خاک عراق از سوی رژیم و هابی سعودی، علاوه از ملحوظات سیاسی - مذهبی، این هم میتوانست باشد که چون "المالکی" رهبر عراق در آن زمان، شیعه مذهب بوده و مورد توجه و حمایت جمهوری اسلامی ایران قرار داشت، بنابر آن، رژیم سعودی میخواست در رقابت و مخالفت جدی با جمهوری اسلامی ایران، اوضاع سیاسی، نظامی و اجتماعی عراق را بی ثبات نگهدارد، ولو به کشتار هزاران انسان بیگناه آن کشور هم منجر گردد.

خبرگزاری "نهرین" در عراق، در ماه جولای 2012 میلادی از قول روزنامه "واشنگتن پست" اطلاع داد که "بندر بن سلطان" رئیس جدید سرویس استخباراتی سعودی، ضمن دیدار با شاه عربستان اظهار داشته است که "القاعده" را در عراق، لبنان و سوریه فعال میسازد. معنای چنین سخنان این میتوانست باشد که جلو سازمان تروریستی "القاعده" بگونه بی

بدست رهبرانِ رژیم سلطنتی عربستان سعودی، بخصوص در اختیارِ سازمانِ جاسوسی آن کشور (المخابرات العامه) بوده و این سازمان تروریستی (القاعدہ)، در طولِ سالها از آن جا تمویل و تغذیه شده است. البته مخالفتِ مقام‌های سعودی و کاخ سفید با "اسامه بن لادن" رهبر این سازمان وبالاخره قتل آن، برای آن بود که او (اسامه) بخطابِ حضور نیروهای امریکایی در خاکِ عربستان سعودی در آستانه جنگِ خلیج، با آل سعود ازدرِ مخالفت پیش آمد و مصمم شد منافع ایالات متحده امریکا را در گوشِ های مختلفِ جهان ضربه زند.

نفوذ و دست بازیهای ایدئولوژیکِ رژیم عربستان سعودی در همینجا پایان نمی‌یابد. این دست بازیها و دخالتها، در سالهای اخیر حتاً اشکالِ اقداماتِ نظامی آشکار را نیز بخود گرفته است. مثلاً، به سلسلهٔ خیزش‌های مردمی در خاورمیانه (تونس، مصر، لیبیا و سوریه)، مردمِ بحرین در خلیج فارس نیز علیه استبداد، بی‌عدالتی و خود کامه گیهای رژیم بر سر اقتدار، دست به اعتراضاتِ سیاسی و خیابانی زدند. مقام‌های بحرین با بی‌رحمی تمام به دستگیری و سرکوبِ معترضان پرداخت و مدامکه از سرکوبِ کاملِ جنبشِ اعتراضی عاجز‌آمدند، رژیم و هابی عربستان سعودی به حمایتِ رژیم ارتجاعی بحرین پرداخته و نیروی نظامی و وسایط پیشرفت‌گری به آن کشور فرستاد و در یمن نیز که در همسایه‌گی عربستان سعودی قرار دارد، چنان بی‌رحمانه عمل کرد که با همکاری کشورهایی مانند مصر، اردن، ترکیه، سودان، پاکستان وغیره، بگونه‌ بلا وقه خاک یمن را به بهانه سرکوبی "حوثی" های اهل تشیع، از هوا مورد بمباران شدید قرار داد و موجب قتل و کشتن هزاران انسان بیگناه آنجا شد. (حمایت‌های آشکارِ رژیم و هابی عربستان سعودی در سوریه، در جایش به بحث گرفته خواهد شد)

روزنامه "ایندپندنت" در ماه اپریل 2015 نوشت که : " سعودی‌ها اکنون سیاست سنتی خود را مبنی بر پیگیری سیاست‌های به شدت احتیاط‌آمیز به کنار گذاشته‌اند و با بکار گیری ثروت‌های هنگفت خود و بکار گیری نیروهای وابسته به خود و همچنین استفاده از روابطِ نزدیکِ شان با امریکا، در صدد تقویتِ نفوذ خود هستند...."

و اما، ضرب المثلی است که میگوید " وقتی بچه فیل را در اتفاقی نگه میداری، هوشیار باید بود که بالاخره بچه بزرگ میشود و اتاق را که دیگر گنجایش پیکر او را ندارد، ویران خواهد کرد."

در عربستان سعودی نیز همانند پاکستان، تروریست های دست پروردۀ رژیم، در سال 2009 میلادی، سوئی قصد انتشاری علیه شهزاده بن نایف، معاون وزیر کشور انجام دادند و در ماه جولای 2011م، مقام های عربستان سعودی، محاکمه شانزده تن از اعضای شبکۀ القاعده را به اطلاع مطبوعات رسا نیزند. ضمناً باید گفت که مقام های مذکور، برای نخستین بار اعتراف کردند که گروپ تروریستی دستگیر شده قصد حمله به سفارتخانه های کشور های خارجی را داشتند. مقام های مذکور همچنان اعتراف نمودند که آنده از اعضای القاعده که تحت محاکمه قرار گرفته اند، در نظر داشتند رژیم سلطنتی را سرنگون نمایند. قبل از آن نیز تعدادی از افراد متمرد القاعده به اتهام توطئه یا قتل شهروندان آن کشور دستگیر و زندانی شده بودند. این مخالفتها، دستگیریها و اعتراضات سیاسی در داخل قلمرو سعودی، به نحوی ریشه در عصیانهای قبلی دارد. مثلاً، در روز سه شنبه بیستم ماه نوامبر 1978 میلادی بود که گروهی از افراد مسلح ضد رژیم سلطنتی عربستان سعودی به رهبری شخصی بنام عبدالله القحطانی یا (جهیمن القطیبی) محوطه حرم در شهر مکه را به همکاری 400 تا 500 نفر زن و مرد مسلح اشغال نموده و این محل مقدس مسلمانان جهان را چندین روز در اشغال خویش گرفتند تا آنکه بالاخره، همه افراد مسلح کشته و یا دستگیر شدند. عبدالله القحطانی عضو قبیله مشهور و با نفوذ "القطیبی" یا (العتیبی) واقع در نزدیکی های نجد بود که از سوی پیروانش بعنوان مهدی موعود پذیرفته شده بود، آل سعود را مفسد و منحرف و غیر قابل اطاعت می دانست و مصمم بود چنین رژیم فاسد را سرنگون کند. این مخالفتها علیه رژیم سلطنتی سعودی، نه تنها از سوی القاعده و گروه های مذهبی - سیاسی به نمایش گذاشته شده است، بلکه حتا از سوی زنان، جوانان، فقرا، اقلیت های مذهبی و اربابان اندیشه و تفکر سیاسی نیز به اشکال و مواقع مختلف تاکنون صورت گرفته و همین حالا، حیثیت آتش زیر خاکستر را ماند.

بدنخواهد بود قبل از آنکه از این بخش بگذریم، بُریده هایی از یک مقاله تحلیلی " افشین شاهی " استاد روابط بین الملل و مطالعات خاور میانه در دانشگاه برفورد بریتانیا را در اینجا نقل کینم که در صفحه وبسایت بی بی سی ماه اپریل 2015م به نشر رسید: "... از سال 1973 که بحران نفت، اقتصاد سراسر جهان را تحت تأثیر خود قرار داد و قیمت نفت افزایش یافت، عربستان سعودی همیشه بعنوان یک کشور نیرومند، ثروتمند، مرفه و با ثبات تلقی شده است، اما این تصویر، منعکس کننده همه واقعیت های موجود نیست... عربستان سعودی صاحب بیشترین خانواده های ثروتمند در سراسر جهان است؛ ولی در عین حال، بیست درصد جمعیت آن زیر خط فقر زنده گی میکند. ثروت خالص خاندان سلطنتی عربستان سعودی، یک اعشاریه چهار تریلیون دالر است و هزاران شاهزاده از جلال و شکوه ناشی از عضویت در ثروتمند ترین خانواده کشور بهره می بند. با این همه، بسیاری از مردم عادی عربستان به رحمت و در حاشیه جامعه گذران میکند... سن بیش از دو سوم جمعیت عربستان زیر سی سال است و تقریباً سه چهارم تمام بیکاران کشور بین بیست تا سی ساله هستند. بسیاری از آنها تحصیلات دانشگاهی دارند و امید وارند که مشاغل دائم دولتی پیدا کنند؛ اما به مرور، تعداد فرصت های شغلی کاهش می یابد و افرادی که با ساختار دولتی روابط فامیلی نزدیک تری دارند، شانس بیشتری برای پیدا کردن کار دارند... خشم مردم از فساد مالی و اداری رو به افزایش است و شکاف بین دارا و ندار، به یک بمب ساعتی بدل شده که هر لحظه ممکن است منفجر شود و تنש های نهفته در جامعه را آشکار کند."

(در مورد مقاصد استعمار مبنی بر ایجاد فرقه و هابی در عربستان سعودی و حزب صهیونیسم در سرزمین های فلسطین، بعداً توضیحاتی ارائه خواهیم نمود)

(ادامه دارد)